

[Undervisningsministeren]

Lærerhøjskolen har over for ministeriet oplyst, at højskolen fuldt ud er klar over, at ekskursioner er en stor økonomisk belastning for kommunerne. De begrænses derfor til det strengt nødvendige og forekommer hovedsagelig inden for fag, hvis emner drejer sig om omverdenen, såsom historie, geografi og fremmedsprog. Der er også udlandsekskursioner i de pædagogisk-psykologiske fag, og disse er begrundet i, at netop de lande, der besøges, har forhold, der er meget forskellige fra de hjemlige, hvorfor der er mulighed for at lære og høste erfaringer, der kan bruges til forbedring af egne undervisnings- og institutionsforhold.

Alle ekskursioner indgår i det pågældende kursus' studieemne, og der udføres et stort for- og efterarbejde i forbindelse med ekskursionen. Af denne grund finder ekskursionerne ikke sted som afslutning på kurserne, men hyppigst i efteråret eller tidligt i forårssemesteret (marts-april). Det er for øvrigt kun en lille del af lærerhøjskolens kursusvirksomhed (3-5 pct.), der indeholder udlandsekskursioner.

Spm. nr. 944

Til *socialministeren* (7/7 82) af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren omgående tage initiativ til, at alle enlige forsørgere under bistandsloven sikres økonomisk mulighed for at holde ferie?«

Begrundelse

Ifølge bistandslovens § 37, stk. 3, kan der ydes hjælp ud over det angivne dagpengebeløb, såfremt den pågældende har usædvanligt store forsørgerbyrder eller høje boligudgifter, og ifølge § 40 kan der ydes hjælp til dækning af rimeligt begrundede enkeltudgifter, såfremt den pågældendes egen afholdelse af disse udgifter i afgørende grad vil vanskeliggøre pågældendes eller familiens økonomiske muligheder for fremtidig at klare sig selv.

Der skulle således være muligheder for, at kommunerne via bistandsloven skulle kunne bevilge økonomisk hjælp til ferie for enlige forsørgere. Men virkeligheden ser anderledes ud. Der er kun meget få af kommunerne, der bevilger denne hjælp til de særligt udsatte grupper, der er under bistandsloven, og til

dem hører især enlige kvinder med et eller flere børn.

Ifølge ferieloven har disse krav på 5 ugers ferie, men de har ikke som andre feriepenge til at holde ferie for.

Enlige forsørgere under bistandsloven har i samme grad som andre behov for sommerferie for at komme bort fra en triviell hverdag og få nogle gode oplevelser. Det er i sommerperioden, at deres dårlige situation bliver sat i relief ved sammenligning med andre, der tager på ferie. Derfor skal VS opfordre socialministeren til at tage initiativ til at sikre, at kommunerne forpligtes til at bevilge enlige forsørgere under bistandsloven økonomisk hjælp til et ferieophold.

Besvarelse (14/7 82):

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Det skal indledningsvis bemærkes, at det at være enlig forsørger ikke i sig selv bevirker en sådan ændring af en persons forhold, at hjælp efter bistandsloven kan komme på tale.

For så vidt angår personer – herunder enlige forsørgere, der af andre årsager er berettiget til hjælp efter bistandslovens § 37 – skal man henvise til § 38, hvorefter ydelse af hjælp forudsætter, at ansøgeren i tilstrækkelig grad har udnyttet sine arbejdsmuligheder.

Det er således en ufravigelig betingelse for hjælp, at ansøgeren i fuldt omfang står til rådighed for arbejdsmarkedet i den periode, i hvilken der ydes hjælp.

Der er derfor ikke adgang til at foretage feriemæssige arrangementer, der kan være til hinder for at udnytte et eventuelt opdukken- de arbejdstilbud.

Det tilføjes, at feriegodtgørelse efter ferieloven ikke ydes til at dække merudgifter i forbindelse med ferien, men træder i stedet for arbejdslønnen i de dage, ferien strækker sig over, og at personer, der får hjælp efter bistandslovens § 37, modtager en løbende ydelse, der træder i stedet for en arbejds løn.

Spm. nr. 945

Til *socialministeren* (7/7 82) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren kunne garantere, at pensionister, der for tiden overflyttes fra laveste invalidepension til enkepension uden at sam-